

ה"ט 14341/07/18 - חנה רפפורט נגד שרגד מהדב

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 14341-07-18 רפפורט נ' מהדב
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני מבקשת
נגד משיב
כבוד השופטת קרן מילר
חנה רפפורט
שרגד מהדב
ב"כ המבקשת עו"ד מרינה רזיאל
ב"כ המשיב עו"ד אריה בליאר

החלטה

1. בפני בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "**החוק**"). הבקשה הוגשה בהתייחס לאמה של המבקשת, שהינה קשישה בת 97 שנה. ביום 5.7.18, לאחר שמיעת המבקשת במעמד צד אחד, נתתי צו זמני האוסר על המשיב להיכנס ולהתקרב לביתה של האם ונקבע דיון במעמד שני הצדדים ליום 9.7.18.
2. המשיב ביקש את דחיית הדיון מאחר שבא כוחו שהה בחופשה, אך מאחר שהמבקשת הינה תושבת חוץ אשר עמדה לעזוב את הארץ אפשרתי דחיית הדיון ליום 10.7.18 בלבד.
3. בדיון שהתקיים במעמד שני הצדדים התייצבו המבקשת ובני משפחתה וכן באת-כוחה. המשיב התייצב בעצמו. התנהל דיון ארוך שבמהלכו הצעתי לצדדים הצעת פשרה. המבקשת הסכימה להצעה והמשיב ביקש כי יינתן לו זמן להשיב להצעה ולהתייעץ עם עורך דינו. ביום 25.7.18 הודיע המשיב כי הוא אינו מקבל את ההצעה ושטח את טענותיו באריכות.
4. בין המבקשת למשיב מתנהלים מספר הליכים אזרחיים בגין סכסוך כספי סבוך. המבקשת ובעלה הינם תושבי חוץ, ולאור ההליכים הרבים נראה כי מתנהל מאבק בין הצדדים על המצאת כתבי בי דין של המשיב לידי המבקשת.
5. לטענת המבקשת, המשיב ממציא כתבי בי דין לכל בני משפחתה גם כאשר היא אינה שוהה בישראל וגם כאשר היא מגיעה לביקור, ומוציא נגדה צווי עיכוב יציאה מהארץ בעת שהותה לביקור בישראל מבלי לציין שהיא תושבת חוץ. במסגרת המצאת כתבי בי דין טוענת המבקשת כי המשיב מנסה להמציא אותם גם לאמה הקשישה של המבקשת, על אף שהמבקשת אינה מתגוררת אצלה גם כאשר היא שוהה בביקור בישראל. לטענת המבקשת, באמה הקשישה מטפלות עובדות זרות. אחת מהן סיפרה לה כי המשיב הגיע לבית, צעק עליה ולחץ עליה עד שזו חתמה על מסמך לבקשתו. אותה עובדת זרה כבר אינה בישראל. עוד טוענת המבקשת כי מספר ימים לפני הגעתה לישראל לביקור הנוכחי, הגיע המשיב פעם נוספת לבית האם וכאשר המטפלת סירבה לחתום לו על קבלת מסמכים הוא התפרץ לבית, ודרש מהקשישה כי היא תחתום על

המסמך. לבסוף היא לא חתמה מאחר שאינה מסוגלת לכך. נטען כי המטפלות זיהו את המשיב לאחר שהמבקשת הציגה להן תמונה שלו.

6. המשיב הכחיש בדיון את כל המיוחס לו, וטען כי המבקשת עושה שימוש בהליך זה על מנת להשיג יתרונות בהליכים אחרים ולחמוק מהמצאות הנשלחות אליה. לטענתו, מאז פרוץ הסכסוך הוא לא היה בכתובתה של האם, וכי גם שליח מטעמו לא היה פועל באופן כזה ומסכן את עצמו. עוד לטענתו, הצווים המבוקשים יפגעו ביכולתו להמציא כתבי דין.

7. לאחר שמיעת הצדדים אני סבורה כי אין מנוס מדחיית הבקשה. בני משפחתה של המבקשת שנכחו בדיון ואף המבקשת עצמה אינם מושאי הבקשה. המבקשת מעוניינת בצו שיגן על אמה הקשישה ועל המטפלות שלה. העדות מפי המבקשת בעניין זה מהווה עדות שמועה בלתי קבילה. נראה כי לא ניתן היה להביא את אמה של המבקשת לאור גילה ומצבה הבריאותי, אך היה ניתן להביא את אחת המטפלות הנוכחית על מנת שתעיד מכלי ראשון על שאירע באירוע האחרון הנטען. ללא עדות כזו אין בפני ראיה קבילה שניתן לבסס עליה מתן צו לפי החוק. יש לציין בהקשר זה כי החוק אינו מאפשר לסטות מדיני הראיות.

8. אסיים בכך שהתוצאה אינה נוחה, בייחוד מאחר שאיני סבורה כי המשיב הצביע על אינטרס כלשהו להמשיך ולהמציא כתבי דין לבית אמה הקשישה של המבקשת, שעה שהמבקשת אינה מתגוררת שם ואף הסכימה להמצאת כתבי דין לבנה הגר בבית שמש בעת שהיא שוהה בישראל; ומאחר שהתרשמתי שהמצאת כתבי דין למשפחתה של המבקשת הפכה כלי במאבק הרכושי בין הצדדים. אדגיש כי אין בכך כדי להביע עמדה בנוגע לטענות הקשות שהועלו על ידי המבקשת בדיון, טענות שכאמור לא הובא בסיס קביל לצורך הכרעה בהן.

9. מובן עם זאת כי דרכם של בני המשפחה, ובוודאי של האם או של המטפלות בה, אינה נחסמת בהחלטה זו, והם רשאים להגיש כל בקשה שיראו לנכון.

10. הבקשה נדחת. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ז אב תשע"ח, 29 יולי 2018, בהעדר הצדדים.